

τερον συγκοινωνίας μέσον τὸν ηλεκτρικὸν ἀ-
ποδορόμονα, οὕτω δὲ μετ' ὀλίγον ἠδυνάμην νὰ
παρὰδῶσω τὴν κυρίαν εἰς τὸν διὰ τὴν μακρὰν ἔλ-
λειψιν ἀνισχυοῦντα σύζυγον. Τότε δὴ τότε αὐτὴ
ἤρχισε ἀτάκτως καὶ ὑπερβολικῶς διηγούμενη, ἢ
μᾶλλον ἀτυναρτήτως ἐκφωνοῦσα. — "ὦ! δὲν θὰ μὲ
πιστεύσης ποτὲ τί εἶδα εἰς τὴν Ἡλεκτρόπολιν!
ἔτελειώσεν ἡ ἐνθουσιώδης κυρία τὴν πρώτην αὐ-
τῆς σύντομον ἐκθεσιν.

— Συγγνώμην, κυρία, εἶπον ἐγὼ, ἐν ᾧ ἡτοιμαζό-
μην νὰ φύγω, τοιαύτη ἀπιστία εὐκόλως αἴρεται.
Φέρετε τὸν κύριόν σας εἰς τὴν ηλεκτροικὴν ἐκθε-
σιν, καὶ ἐκεῖ θὰ ἴδῃς ἐν μικρῷ καὶ ὀλίγον ἀ-
τελέστερον ὅ,τι ἐν Ἡλεκτροπόλει τοσοῦτον σᾶς
εἰς ἐπλήξῃς.

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ].

Π. Β.

ΤΟ ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΤΑΣΕΙΔΙΟΝ

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Συνίξιμα ἰδί σελ. 592

ΙΕ'

**Αἰθροπος εἰς τὴν θάλασσαν.*

Ὁ Πινσὼν μόλις ἐπίστευεν εἰς ὅσα ἔβλεπε διὰ
τῶν ὀφθαλμῶν του.

— Τεραστίον! ἐψιθύρισε, καὶ παρετήρησε πέ-
ριξ αὐτοῦ, ἀναζητῶν τινὰ ὅπως ἐρωτήσῃ, μὴ ἐν-
νοῶν οὐδὲν ἐξ ὧτων ἔβλεπεν.

Ὁ πλοίαρχος, ὁ ὑπαρχος καὶ ὁ ἀρχιμηχανικὸς
ἴσταντο ὄρθιαι ἐπὶ τῆς γαφύρας. Δύο ὀκτιμοί,
προσεκτικοί ἰστάμενοι παρ' αὐτοὺς, ἤκουον τὰς
διαταγὰς καὶ μετεβίβαζον αὐτὰς πρὸς τοὺς πη-
δαλιούχους. Κυματισμὸς ἐπεκράτει ἐν τῇ θαλάσῃ
ὡς ἐκ τῆς τρικυμίας τῆς προηγουμένης ἡμέρας,
καὶ ὁ Φούλτωρ ὑψοῦτο, ἐταλαντεύετο, κατήρ-
χετο, ἔρμαιον τῶν τεραστίων ὄγκων τοῦ ὕδατος,
οἷτινες ἀνέκοπτον τὴν πορείαν του.

— Τί συνέβη; τί συμβαίνει; ἠρώτησεν ὁ μη-
χανικὸς τὸν Ζωηρῶν, ὅστις μετὰ τινὰ ἐπίσκεψιν
εἰς τὴν πρῶραν ἀνήρχετο βραδέως ἐπὶ τοῦ κατα-
στρώματος.

— Οἱ ναῦται, ἀπάντησε τὸ παιδίον, μοὶ διη-
γήθησαν ὅτι ὁ Δάβις, ἀφοῦ ἐπίσθη ὅτι δὲν ἠδύ-
νατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ,
ἀπεφάσισε νὰ τραβήξῃ εἰς τὴν πλατεῖαν θάλασ-
σαν. Ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνόμισεν ὅτι εἶνε
δόλος καὶ τὸν ἄρρησε νὰ προχωρήσῃ κομμάτι, ἄ-
μα ὅμως εἶδεν ὅτι ὁ Δάβις ἐπήγαινε μὲ τὴν ἀ-
λήθειαν, τότε ἔτρεξε νὰ τὸν καταδιώξῃ.

— Ποῦ εἴμεθα;

— Εἴμεθα ἀντικρὺ εἰς τὰς ὑφάλους, ὁποῦ χω-
χωρίζουν τὰς Παρθένους νήσους ἀναμεταξύ των.

— Καὶ αὐτὴ ἡ λέξις ὁποῦ πλέει μόνη χω-
ρὶς κανένα ἐπιβάτην εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ ἀνέμου,
ἀνήκει τάχα εἰς τὸν Δάβις;

— Ἀνήκει εἰς τὸν πρῶρέα, τὸν ὁποῖον παρέ-
λαβεν ὁ Δάβις πρὸ ὀλίγου.

Ὁ Πινσὼν ἔπαυτεν ἐρωτῶν τὸν μικρὸν αὐτοῦ

συμπλωτῆρα, διότι ἤκουεν ἤδη ἀντηχοῦσαν τὴν
ξηρὰν φωνὴν τοῦ πλοίαρχου. Βαρυτάτον καὶ σο-
βρώτατον εἶνε τὸ ἐπάγγελμα κυβερνήτου πολε-
μικοῦ πλοίου ὁ ἀναδεχόμενος αὐτὸ ἀπαιτεῖται νὰ
ἔχῃ μεγάλην πείραν τῆς θαλάσσης, τῶν ἀνέμων
καὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν αὐτῶν, ἀταραξίαν ἐν πάσῃ
δοκιμασίᾳ, βλέμμα δὲ καὶ παρατηρητικὸν καὶ
ταχύτητα ἀποφάσεως. Ἡ ζωὴ πολλῶν ἑκατοντά-
δων ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται πολλάκις ἐκ τῶν χει-
ρισμῶν, οὓς διατάσσει, ἀπέναντι δὲ τοῦ ἔθνους
αὐτοῦ εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὸ πλοῖον, ὅπερ ἐνεπι-
πιστεύθησαν αὐτῷ. Καὶ τοῦ πλοίου τούτου πρέ-
πει νὰ γινώσκῃ τὰ διάφορα γνωρίσματα, τὰς
διαφόρους ἰδιότητας, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἐλαττώ-
ματα, ὅπως πρᾶττη καταλλήλως ἐν δεδομένη
περιστάσει, ἀπαραλλάκτως ὅπως ὁ ἵππευς ὀφεί-
λει νὰ γινώσκῃ τὸν ἵππον, ὃν μέλλει νὰ ἀσκήσῃ
καὶ νὰ διευθύνῃ. Πλοῖόν τι δυσκίνητον ἐν τῇ γα-
λήνῃ, καθίσταται ἐλαφρὸν καὶ ταχύπλουν ὅταν
παλαίῃ πρὸς κύματα ἐξωγαγωμένα. Ἐτερον πλοῖ-
ον, ὃτὲ μὲν φαίνεται ὑπακούον δυσκόλως πρὸς
τὸν ἄνεμον, ὃτὲ δὲ φαίνεται ὡσεὶ ὠθούμενον ὑπὸ
τοῦ ἰσχυροῦ ἐκείνου ἐλατηρίου, καὶ ἐλαύνει μετὰ
σπουδῆς πρὸς τὸ σημεῖον, πρὸς ὃ διευθύνεται. Ὁ
πλοίαρχος ἐταξείδευεν ἀπὸ πέντε ἐτῶν ἐπὶ τοῦ
Φούλτωρος, καὶ ἐγίνωσκεν αὐτὸν ἄριστα, εἶχε δὲ
πεποιθήσιν πρὸς τὸ πλήρωμά του, ὅπερ εἶχε τὴν
αὐτὴν πρὸς αὐτὸν πεποιθήσιν.

Μόλις εἰσχωρήσας ὁ Δάβις ἐντὸς τῶν ὑφάλων,
ἀνύψωσε τὴν σημαίαν αὐτοῦ προκλητικῶς, καὶ
χλευαστικὸν οὐρρὰ ἀφίετο μέχρι τοῦ Φούλτω-
ρος.

— Ὑψώσατε τὴν σημαίαν μας ἐκράυγασεν ὁ
πλοίαρχος πρὸς ἕνα τῶν ναυκλήρων, καὶ σὺ, παιδί,
εἶπε στραφεὶς πρὸς ἕνα πυροβολητὴν, στείλέ τους
μὴν κανονίαν διὰ χαιρετισμῶν.

Ἡ ἑναστρὸς σημαία ἐκυμάτισε πάραυτα, κρό-
τος τηλεβόλου ἀντήχησεν, ἡ δὲ σημαία ριφθεῖσα
ὡς ἀστραπὴ, ἐβυθίσθη ὡσεὶ δέκα μέτρα μακρὰν
τοῦ Δάβις.

— Κυβερνᾶτε ὑψηλότερα! ἀνέκραξεν ὁ πλοῖ-
αρχος πρὸς τοὺς πηδαλιούχους.

Ὁ Φούλτωρ κλίνων διευθύνθη πρὸς τὰς ὑψά-
λους. Τὰ προσάγματα ἐπολλαπλασιάσθησαν, δέκα
δὲ μετὰ ταῦτα λεπτά, τὸ μέγα ἀτμόπλοιο ἐί-
σεχώρει ἐντὸς τῆς διόδου, δι' ἧς διήρχετο ὁ ἐχ-
θρὸς, ἐν τῷ μέτῳ τῶν φρενητιῶδων ἀνευφημιῶν
τοῦ πληρώματος,

— Ὁραῖον τὸ θέαμα, εἶπεν ὁ Πινσὼν τῷ Ζωη-
ρῷ, ἀλλὰ νὰ ἰδοῦμε ποῦ θὰ μᾶς ἐβγάλῃ αὐτὴ ἡ
τόλμη.

— Πηγαίνομεν εἰς κανένα λιμένα; ἠρώτησε τὸ
παιδίον.

— Ὅλωσ' διόλου, παιδί μου· αὐτὰ ὅλα τὰ νη-
σάκια εἶνε ἀκατοίκητα.

— Ἀκατοίκητα! εἶπεν ὁ Ζωηρὸς· ἀλλὰ βλέπω
ἐκεῖ κάτω χόρτα καὶ δένδρα· αὐτὸ ποῦ εἶνε ἐμ-

προστά μας και εἰς τὸ ὅποσον πηγαίνομεν, καθὼς φαίνεται, εἶνε ἀληθινὸ νησί.

— Ἔχεις δίκαιον, καὶ συμφωνῶ μαζί σου ὅτι καθὼς φαίνεται αὐτὸ τὸ νησί θὰ μᾶς δεχθῆ ἑντὸς ὀλίγου, διότι ἐκτὸς τῶν μικρῶν νήσων ὅπου φαίνονται ἐκεῖ ὅπου ἀφρίζει ἡ θάλασσα ἐπάνω των, πολλὰ ἄλλα μικρὰ νησιά θὰ εἶνε ὑποκάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ εἰς κανένα ἀπ' αὐτὰ θὰ τσακισθῶμεν βεβαίως. Δὲν θὰ ἐκαλιτέρευε βέβαια ἡ θέσις μας ἂν εἶχαμεν ἐδῶ καὶ τὸν κύρ Βοαζολῆν, ἤθελα ὅμως εὐχαρίστως νὰ τὸν προσκαλέσω ἐδῶ, διὰ νὰ συμμερισθῆ καὶ αὐτὸς τὰς συγκινήσεις μας, τὰς ὁποίας χρεωστοῦμεν ὅλας εἰς τὴν εὐγενίαν του.

Ὁ Ζωηρὸς παρετήρει μετ' ὀφθαλμῶν λαμπόντων τὰ νησίδια, παρ' ἃ ἔπλεον ὁ Φούλτωρ ἀκριβῶς ἀκολουθῶν τὴν γραμμὴν, ἣν εἶχε διανύσει ὁ Δάβις, διερχόμενος εἰς ἀπόστασιν μόλις πεντακοσίων μέτρων ἐξ αὐτῶν. Ἐνδομύχως ὀλίγον ἐφοβεῖτο τὸ ναυάγιον, διότι γινώσκων νὰ κολυμβᾷ ἦτο βέβαιος ὅτι ἠδύνατο ἐν περιπτώσει κινδύνου νὰ φθάσῃ νηχόμενος μέχρι τῆς ἀκτῆς. Μόλις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ παρήλαυε κατὰφυτὸς τις νησίς, τὸ παιδίον παρετήρει αὐτὴν μετὰ πόθου, διότι ἐπίστευεν ὅτι ἐκεῖ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ ὁ φλογερότερος τῶν πόθων του, τούτέστι νὰ ζήσῃ ζῶν ἀγρίαν καὶ μεμονωμένην ὡς ὁ μακαρίτης Ῥοθινσῶν.

Ἐπὶ τέσσαρας περίπου ὥρας ἔπλευσαν διερχόμενοι πρὸ νήσων, νησιδίων καὶ σκοπέλων, ὅτε αἶφνης ἡ θάλασσα ἀνεώχθη εὐρυτάτη καὶ βαθεῖα πρὸ τῶν δύο πλοίων. Ἡχηρὸς στεναγμὸς ἀνακουφίσεως ἐξῆλθεν ἐκ τῶν καταθλιβομένων ἐκ τῆς ἀγωνίας στηθῶν· αὐτὸς ὁ πλοίαρχος ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ καθάρισῃ τὴν ὕαλον τοῦ τηλεσκοπίου του, καὶ νὰ κατέλθῃ τῆς σκοπιᾶς του.

— Πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὸ τὸ κυνήγι; ἠρώτησε τὸν Πινσῶν.

— Εἴσθε ἀτρόμητος ναυτικὸς, πλοίαρχε.

— Εἶμαι Ἀμερικανὸς, κύριε, καὶ γινώσκω τὸ σύστημα τῆς πατρίδος μου.

— Ἐταξιδεύσατε ἄλλοτε εἰς αὐτὸ τὸ μέρος.

— Ἄπαξ, κατ' εὐτυχίαν.

— Μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἐρωτήσω ποῦ διευθυνόμεθα;

— Εἰς Καρλεστὸν, εἰς Βαλτιμόρην, εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἴσως.

— Λοιπὸν εἴμεθα πάλιν εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν.

— Ὅχι ἀκριβῶς· εἴμεθα ἐντὸς κόλπου, περιστοιχιζομένου ἀπὸ ὑφάλους, ὡς ἐκεῖνας διὰ τῶν ὁποίων διέβημεν. Μετὰ δύο ὥρας θὰ πλεύομεν ἐντὸς πορθμοῦ.

— Σοβαρὰ γίνεται ἡ θέσις μας, εἶπεν ὁ μηχανικὸς μετὰ μορφασμοῦ.

— Ναί, εἶπεν ὁ πλοίαρχος, καὶ μάλιστα μετὰ

τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, διότι τότε, ἐλπίζω, ὅτι θὰ στρουμῶζομεν τὸν Δάβις.

— Δὲν ἔχει ἐξοδὸν λοιπὸν ἡ θάλασσα αὐτὴ, ἐντὸς τῆς ὁποίας πλεύομεν;

— Ἔχει μίαν, ἀλλὰ μὲ ὅσον καλὸν πρῶσεξ καὶ ἂν ἔχῃ ὁ Δάβις, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ριψοκινδυνεύσῃ νὰ διαβῆ ἐκεῖθεν.

Ὁ πλοίαρχος ἀνῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν θέσιν του. Μετὰ δύο ὥρας, ὡς εἶχε προῖδει, ὁ ἐν τῇ σκοπιᾷ ναύτης ἀνήγγειλε τὴν ἐμφάνισιν τῶν ὑφάλων.

— Κύττα καλὰ τὴν στερεάν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπερνοῦμεν, μικρὸ, εἶπεν ὁ μηχανικὸς πρὸς τὸν Ζωηρὸν, διότι ἄν νὰ μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ πλοίαρχος μὲ αὐτὰ ποῦ κάμνει θέλει νὰ μᾶς σπείρῃ ὅλους εἰς αὐτὰ τὰ παράλια.

Ἡ ἰδέα τοιοῦτου κινδύνου οὐδαμῶς ἐφάνη ταραξάσα τὸ μεράκιον.

— Πρὸ ὀλίγου, ἀπήντησε κύπτων καὶ ὀμιλοῦν ταπεινοφώνως πρὸς τὸν μηχανικόν, ποῦ ἔδιδαν φαγί σταῖς ὄρνιθες, ἐγέμισα τὴ τσέπη μου, χωρὶς νὰ μὲ ἰδῆ κανεὶς, ἀπὸ σιτάρι καὶ κριθάρι.

— Καὶ διατί;

— Διὰ νὰ τὰ σπείρωμεν εἰς τὴν νῆσον ὅπου θὰ ναυαγήσωμεν, ἀπήντησεν ὁ Ζωηρὸς μετὰ μεγίστης σοβαρότητος. Ἐκτὸς τούτου ἔχω καὶ ἓνα καλὸ κομμάτι ψωμί φυλαγμένον.

— Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ψωμί θὰ ζήσωμεν βέβαια ἕως νὰ ξεφυτρώσῃ τὸ σιτάρι;

— Μάλιστα, κύριε.

Παρ' ὅλην τὴν σοβαρότητα τῆς περιστάσεως, ὁ Πινσῶν μὴ δυνηθεὶς νὰ κρατηθῆ ἤρξατο νὰ γελάξῃ, ἀλλ' ἡ ἱλαρότης αὐτῆ δὲν ἐτάραξε ποσῶς τὸν Ζωηρὸν.

— Ἔχω ἀκόμη ἐπάνω μου ἓνα μαχαίρι, καὶ ἓνα χονδρὸ καρφί, ἐξηκολούθησε τὸ παιδίον, καὶ εἰξέρω ποῦ βάζει τὰ ἐργαλεῖά του ὁ μαραγκὸς· εἶνε μέσα εἰς ἓνα κιβώτιον καὶ ἠμποροῦμεν νὰ ἔλθωμεν νὰ τὰ πάρωμεν μὲ τὴν σχεδίαν ὅπου θὰ κατασκευάσωμεν, ὅταν ναυαγήσῃ ὁ Φούλτωρ.

— Διάβολο! πόσον τρέχει ἡ φαντασία σου καθὼς βλέπω, μικρὸ μου, εἶπεν ὁ Πινσῶν.

— Πρέπει κανεὶς νὰ εἶνε ἔτοιμος εἰς ὅλα, καὶ διὰ τοῦτο σᾶς συμβουλεύω νὰ ἔχετε πάντοτε προσοχὴν εἰς τοὺς πνικτοσώστας ποῦ εἶνε κρεμασμένοι ἀπὸ κάθε μεριὰν τοῦ πλοίου. Μόλις ὁ Φούλτωρ καθίσῃ ἐπάνω εἰς τὸν βράχον, κόπτετε τὸ σχοινὶ ἐνδὸς ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τὸν ρίπτετε εἰς τὴν θάλασσαν· κάμνω καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον καὶ ἔτσι ἠμποροῦμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ μεγαλιέτερον νησί ὅπου θὰ ἰδοῦμεν. Μᾶς χρειάζεται καὶ ἓνα τουφέκι, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ ἐγγίξω ἐκεῖνα ποῦ ἔχουν οἱ ἀξιοματικοί.

— Ἔλα, ἔλα, εἶπεν ὁ Πινσῶν θωπεύων τὴν κεφαλὴν τοῦ Ζωηροῦ, παρ' ὀλίγον νὰ μὲ κάμῃς νὰ πιστεύσω ὅτι αἱ ἠλιθερεὶ περιπέτειαι, τὰς ὁποίας χρεωστῶ εἰς τὸν Βοαζολῆν, θὰ τελειώσουν μὲ τρῶ-

πον τόσον τραχικόν. Βέβαια διατρέχουσαν κίνδυνον, καὶ ἡ σοβαρότης τῶν ναυτικῶν, τοὺς ὁποίους βλέπομεν τριγύρω, τὸ ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ ὁ πλοίαρχος ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν του, καὶ θὰ σκεφθῆ πολὺ, πρὶν ἀποφασίσῃ νὰ πεταξῆ τὸ πλοῖον ἐπάνω εἰς καμμίαν νῆσον.

— Εἶνε Ἀμερικανὸς, κύριε, καὶ ὅταν πρόκειται νὰ καταφέρῃ καμμία τοῦ *Δάβις*, εἶνε ἱκανὸς νὰ μᾶς πεταξῆ ὅλους εἰς τὴν θάλασσαν· μοῦ τὸ εἶπε.

— Σοὶ τὸ εἶπε βεβαίως ἀττεισούμενος, ἐπειδὴ δὲν βλέπω τίνι τρόπῳ θὰ ἐξημιόνητο ὁ *Δάβις* ἂν μᾶς κατεδικάζεν εἰς αὐτὸ τὸ λουτρόν.

Ὁ μηχανικὸς διέκοψε τὴν ὁμιλίαν του· διήρχοντο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸ νῆσου χθαμαλῆς, ψιλῆς, ἐν ἣ ἴσως δεικνύοντο δένδρα τινὰ ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα. Μόλις παρῆλθον καὶ εὐρέθησαν κατέναντι νέας νήσου, ὕψουμένης περὶ τὰ ἑκατὸν μέτρα ὑπερῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐπὶ τοῦ ὕψους ἐκείνου ἐφάνησαν εἰς ἀνὴρ καὶ μία γυνή, οἵτινες παρετήρουν τὰ δύο ἀτμόπλοια μετὰ προφανοῦς ἐκπλήξεως καὶ ἐποίουν σημεῖα τινὰ δεικνύοντες τὸν ὀρίζοντα.

— Εἶνε ἄγριοι; ἠρώτησεν ὁ Ζωηρὸς τὸν Πινσὼν.

— Ὅχι, παιδί μου, ἐπειδὴ τὰ ἐνδύματά των φαίνονται εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς· κατὰ πάντα πιθανότητα εἶνε ἄλιεις, διαμένοντες προσωρινῶς εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, διότι βλέπω καὶ μίαν λέμβον δεμένην ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν παραλίαν.

Ὁ Ζωηρὸς ἔστη θεωρῶν ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν τὸν ἀλιέα μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, φθονῶν καὶ ζηλεύων αὐτούς, οἵτινες κατῴκουν ἐρήμην νῆσον, τοῦ ἧ ὄπερ διὰ τὸ παιδίον ἦτο ἡ μεγίστη τῶν εὐτυχιῶν. Ἀνεμιμνήσκετο πασῶν τῶν πράξεων τοῦ Ῥοβινσῶνος, ὁπότε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἴλκυσε στίφος πτηνῶν, ἅτινα ὀρυζήντα ἐκ τῶν σκοπέλων περιῖπταντο ὑπερθεν τοῦ *Φούλτωρ*. Μεταξὺ τῶν πτηνῶν τούτων ὁ Πινσὼν ἔδειξεν αὐτῷ δύο φορεγάτα, πτηνὰ οὕτω καλούμενα, χάρις εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἰσχυρὰν αὐτῶν πτήσιν. Ἡ φορεγάτα, ἥς αἱ πτέρυγες ἔχουσι ἱκανὴν ἔκτασιν, ἵπταται συνήθως εἰς μέγα ὕψος· ἀλλ' ὀξυδερκής ὡς ὁ ἀετὸς διακρίνει ἐκείθεν τοὺς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης ἀνερχομένους ἰχθύς καὶ ὀρμᾷ κατ' αὐτῶν μὲ ταχύτητα κεραυνοῦ. Ἡ φορεγάτα ζῆ παρὰ τοὺς τροπικοὺς καὶ δὲν ἀπομακρύνεται πλέον τῆς μίαις μοίρας τῆς παραλίας.

Ὁ Ζωηρὸς διέκρινε κατόπιν ἕτερον εἶδος πτηνῶν, ὧν ἡ οὐρὰ ἐφαίνετο φέρουσα δύο μακρὰ ἄχαρα.

— Δὲν ἀπατάσαι, εἶπεν ὁ Πινσὼν καὶ ἐξ αἰτίας τῶν πτερῶν τῆς οὐρᾶς του τὸ πτηνὸν αὐτὸ ὀνομάζεται *ἀγρυρόδρορον*. Καλεῖται ἐπίσης πτηνὸν τῶν τροπικῶν, διότι σπανίως συναντᾶται ἐκτὸς τῆς ζώνης τοῦ ἰσημερινοῦ, διὰ τοῦτο μάλιστα ὁ μέγας Λινναῖος, ποιητικῶν ἔχων φαντασίαν ἀπεκάλεσεν αὐτὸ *Φαέθοντα* ἥτοι πτηνὸν τοῦ ἡλίου.

Ἡ προσοχὴ τοῦ τε διδασκάλου καὶ τοῦ μαθητοῦ ἐστράφη μετ' ὀλίγον πρὸς τὸν πλοίαρχον, ὅστις, ὀρθίως ἰστάμενος ἐπὶ τῆς γεφύρας, εἶδεν ἀδικόπως διαταγὰς. Ὁ *Φούλτωρ*, εἰσδύσας ἐντὸς τῆς στενῆς διόδου, ἠκολούθει ἀπαρεγκλίτως τὴν γραμμὴν τοῦ *Δάβις*. Ὁ τελευταῖος ἐξηφανίζετο ἐνίστα ὀπισθεν νησιδος τινὸς καὶ τότε ἡ χωρίζουσα τὰ δύο ἀτμόπλοια ἀπόστασις ἐφαίνετο μεγαλύτερα. Ὁ ἥλιος ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν καὶ ὁ Πινσὼν ἐσκέπτετο μετὰ τινος ἀνησυχίας, οἷους κινδύνους ἠδύναντο νὰ διατρέξωσι τὰ δύο πλοῖα κατὰ τὴν τολμηρὰν ἐκείνην διάδρασιν. Διεληθόντες τὸν στενὸν πορθμὸν εἰσῆλθον εἰς λεκανὴν σχετικῶς εὐρεῖαν, εἰ καὶ πανταχόθεν εἰς ἀπόστασιν δώδεκα μέτροι δεκαπέντε χιλιομέτρων ἐφαίνετο ἡ ζῆρα.

Ὁ πλοίαρχος κατήλθεν ἀπὸ τῆς γεφύρας ὅπως ἀναπαυθῆ ἐπ' ὀλίγον.

— Ἄν οἱ χάριται δὲν ψεύδωνται, εἶπε πρὸς τὸν Πινσὼν, εὐρισκόμεθα εἰς μέρος ἀδιέξοδον, καὶ ὁ *Δάβις* δὲν δύναται πλέον νὰ μᾶς διαφύγῃ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ τὸν περιμένω ἐδῶ, διότι εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἀφοῦ περιέλθῃ τὸν κόλπον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρισκόμεθα, θ' ἀναγκασθῆ νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

— Τώρα εἶνε νύξ, πλοίαρχε, καὶ ἡ φρόνησις...

— Δὲν πρόκειται περὶ φρονήσεως, κύριε, πρόκειται περὶ καταστροφῆς τοῦ *Δάβις*. Ἄν οἱ χάριται, τοὺς ὁποίους ἔχω, ἤθελον εἰσθαι κεχαραγμένοι ὑπὸ Ἀμερικανῶν, θὰ εἶχον ἀπόλυτον πίστιν πρὸς αὐτούς, δυστυχῶς ὅμως οὗτοι εἶνε ἔργον τῶν ἀξιωματικῶν σας, καὶ φοβοῦμαι μήπως ὁ πρωρεὺς... Ὡ διάβολε!... Ὁ *Δάβις* φαίνεται ὅτι διαστάζει...

Ὁ πλοίαρχος ἀνῆλθε δρομαῖος ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ εἶδεν ὅτι ὁ *Δάβις* ἐδίσταζε τῷ ὄντι. Παρέπλεν ἡμίταχῶς σκόπελον φαινόμενον ἀριστερόθεν αὐτοῦ. Ὁ *Φούλτωρ* ἐκερδίξει δρόμον βαίνων ταχέως κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του. Ὁ Πινσὼν, ὅπως ἔδη κάλλιον τὰ συμβησόμενα, ὠπισθοδρόμησεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ πλοίου ἀναρριχώμενος καὶ στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ δόρατος τῆς πρύμνης, ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζεν ἡ ἀμερικανικὴ σημαία. Ὁ *Δάβις* ἔνεκα βεβαίως τῆς στενότητος τῆς διόδου ἐξηκολούθει πλέον βραδέως, ὅτε διὰ μίας στρέψας τὴν πλευρὰν ἐχαίρετισε τὴν ἀντίπαλόν του, ἐκκενῶν ὀλόκληρον τὴν κανονοστοιχίαν του. Μία τῶν σφαιρῶν ἐπέτυχε τὸ δόρυ ἐπ' οὗ ἐστηρίζετο ὁ Πινσὼν, ἔθραυσεν αὐτὸ, καὶ ὁ Πινσὼν ἀπολέσας τὴν ἰσροπίαν ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν.

Τοῦτο βλέπων, μετ' ἀταραξίας θαυμασίας ὁ Ζωηρὸς ἔκοψε πάραυτα τὰ σχοινία ἐνὸς τῶν σωσιβίων καὶ ἀφῆκεν αὐτὸ νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἔκλινε δὲ πάραυτα κάτωχως ἵνα παρατηρήσῃ πῶς ἠύρισκετο ὁ φίλος αὐτοῦ, ἀφοῦ ὁ *Φούλτωρ* ἀπεμακρύνετο ἐν πάσῃ ταχύτητι. Ὁ Πινσὼν

ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ ἐβυθίσθη ἐκ νέου.
— Δὲν εἰξεύρει νὰ κολυμβᾷ!, ἀνέκραζεν ὁ Ζωηρὸς μετ' ἀγωνίας.

Καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῆ τὸ γενναῖον μειράκιον, ἐπήδησεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐβυθίσθη καὶ ἀναφάνη ἤρξατο νὰ πλῆη πρὸς τὸν μηχανικόν. Ἡ ἀπαισία κραυγὴ τῶν ναυτῶν « ἄνθρωπος εἰς τὴν θάλασσαν!» ἀντήχησε πενθίμως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄρου τοῦ Φούλτωνος, ὅστις εὐρίσκατο ἤδη πεντακόσια μέτρα μακρὰν τῶν πεσόντων ἐν τῇ θαλάσῃ.

Ὁ Ζωηρὸς ἐνήχητο ὡς ἰχθῦς ἐντὸς δέκα λεπτῶν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σωσίβιου, ὅπερ εἶχε ρίψει ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ βοήθειά τοῦ στηρίγματα τοῦτου, διηλυθῆναι πρὸς τὸν μηχανικόν. Ἐκπληκτος οὗτος καὶ τεθορυβημένος ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου πτώσεως, ἀνέλαβε τὴν ἀταραξίαν του καὶ ἔπλεε ῥωμαλέως.

— Θάρρος, κύριε! ἐκραύγασε πρὸς αὐτὸν ὁ Ζωηρὸς, ἔφθασα μὲ ὀλίγαις πλεξιαῖς!

— Μὴν ἐξοδεύης τὰς δυνάμεις σου, ἀπήντησε γαλήνιος ὁ μηχανικός.

Δέκα λεπτά μετὰ ταῦτα ὁ Πινσὼν ἐδράττετο ἀπὸ τῶν προσηρητημένων εἰς τὸ σωσίβιον σχοινίων.

— Πῶς, εἶπε κινούμενος, καὶ σὺ μικρὲ, ἔπεσες εἰς τὴν θάλασσαν;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Ζωηρὸς, ἀλλὰ ἄμα σᾶς ἐπέταξα αὐτὸ τὸ σωσίβιον, σᾶς εἶδα νὰ στρέψῃ καὶ νὰ βυθίσῃ. Ἐλεγα πῶς δὲν εἰξεύρετε κολυμβῆ καὶ διὰ τοῦτο ἐπήδησα ἀπὸ τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἔλθω γρήγορα εἰς βοήθειάν σας.

Τόση ἦτο ἡ ἀπλότης μεθ' ἧς τὸ παιδίον ὠμίλει περὶ τῆς ἡρωϊκῆς πράξεως αὐτοῦ, ὥστε ὁ Πινσὼν ὠχρίασε κατ' ἀρχάς καὶ εἶτα ἠρυσθίασεν.

— Παιδί μου, παιδί μου, εἶπε λαμβάνων τοὺς βραχίονας αὐτοῦ. . . αὐτὸ ποῦ ἔκαμες! . . . Ὁ Θεὸς μου! . . . Ὅθ' ἠμιλήσαμεν ἀργότερα.

Οἱ δύο κολυμβηταὶ ὠθόντες πρὸ αὐτῶν τὸ σωσίβιον ἐσπάρθησαν τότε πρὸς τὸν Φούλωνα, ἀλλὰ παρετήρησαν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο εἶχεν ἐξακολουθήσει τὸν πλοῦν αὐτοῦ.

— Ἀδύνατον! ἀνέκραζεν ὁ Πινσὼν, δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ χαθῶμεν.

— Καὶ μὴ δὲν εἶπεν ὁ πλοίαρχος τὸ πρῶτ' ὅτι διὰ νὰ φθάσῃ τὸν Δάβις θὰ μᾶς ἔρριπτεν ὅλους εἰς τὴν θάλασσαν;

Ὁ Πινσὼν ἐξήτασεν ἐκ νέου τὸν δοίζοντα προσεκτικῶς, ζητῶν νὰ διακρίνῃ τὰς κινήσεις τοῦ πειρατικοῦ καὶ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του ἄλλ' αἴφνης ἔσεισε τὴν κεφαλὴν ἀποθαρρυνθεὶς Οὐδεμία πλέον ὑπελείπετο ἀμφιβολία· ὁ ἥλιος ἔδυσεν, ὁ δίσκος αὐτοῦ εἶχεν ἤδη ἐξαφανισθῆ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ὁ Φούλτων ἐξακολούθει τὴν κατάδιξι μὲν πῶς μὴ φροντίζων περὶ τῶν ἀτυχῶν κολυμβητῶν.

[Ἐπιπέτα σπινθίρια.]

Ὁ διακεκριμένος Γάλλος συγγραφεὺς Λέο Quesnel ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν ἐσάτωις ἐν Λουδίνῳ ἐκδοθέντων πνευματιστικῶν συγγραμμάτων, ὧν ἡ κατανάλωσις μαρτυρεῖ τὴν εὐρυτάτην διάδοσιν τοῦ πνευματισμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ « Πολιτικῇ καὶ Φιλολογικῇ Ἐπιθεωρήσει » τῶν Παρισίων τὸ ἐξῆς λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τῶν Ἀγγλῶν πνευματιστῶν. Σ.τ.Δ.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Τρεῖς οἰκογένειαι πνευματιστῶν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ· οἱ ἀγύρται, οἱ ἀσθενεῖς τὴν διάνοιαν, καὶ τὰ θύματα τῆς ἀπάτης. Ἡ οἰκογένεια τῶν ἀσθενῶν τὴν διάνοιαν ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλοὺς κλάδους, ὧν τινεὲς εἰσιν ἄξιον ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος. Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι οὐ μόνον εἰς τοὺς ἱατροὺς πολλὰ συμπεράσματα δύνανται νὰ παράσχωσιν ὑπὸ ἔσποψιν παθολογικῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας διεγείρουσι παραδόξους σκέψεις. Πόσον στενὴ εἶνε ἡ ζώνη ἡ χωριζοῦσα τὴν παραφροσύνην ἀπὸ τοῦ λογικοῦ, τὸν πνευματισμὸν (spiritisme) ἀπὸ τῆς πνευματικῆς φιλοσοφίας (spiritualisme)!

Αἱ μᾶλλον εὐσταθεῖς θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις δὲν δύνανται νὰ προφυλάξωσι τὸ ἀνθρώπινον λογικόν· τούναντίον μάλιστα, εἰμπορεῖ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐκθέτουσιν αὐτὸ ἐπὶ μᾶλλον. Μεταξὺ τῶν θερμῶν Χριστιανῶν, μεταξὺ τῶν δύο θρησκευτικῶν ἐθνῶν τῆς γῆς-τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ἀμερικανῶν-ὁ πνευματισμὸς στρατολογεῖ τοὺς νεοσυλλέκτους του. Ἀπόδειξις ἡ μὴς Οὐγκτων καὶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὴν πολυάριθμοι μύσαι της, οἷτινες εἶνε πάντες εὐλαβέστατοι. Ἡ ὑψίστη πρακτικὴ σοφία, ἡ ἐπίμονος ἐνάσκησις τῶν οἰκογενειακῶν ἀρετῶν δὲν ἰσχύουσι νὰ προφυλάξωσιν ἐπίσης τὸ λογικόν. Τούναντίον φαίνεται ὅτι ἕνεκα ἀκριβῶς τῆς ἀνυψώσεώς των αἱ ψυχαὶ καταλαμβάνονται ἀπὸ ἴλιγγον· καὶ εἶνε θλιβερὸν τὸ θέαμα τοῦτου, ἀφίον ἡμᾶς μελαγχολικοὺς καὶ ἀποθεθαρομένους ὡς ὁπότεν ἐξερχόμεθα ἀπὸ φρονοκομείου.

Ἐν τούτοις ἄς σπεύσωμεν νὰ τὸ εἰπώμεν ἀντιστρόφως πρὸς τὴν παραφροσύνην, ἡ ἀσθένεια τοῦ πνευματισμοῦ δὲν προσβάλλει ποσῶς τὰς μεγάλας διανοίας. Εἶνε ἡ ἡλιθιότης τῆς πίστεως. Σπανιώτατα εἶνε τὰ παραδείγματα διαπρεπῶν ἀνθρώπων πισευσάντων εἰς τὰ πνεύματα. Τὸ διανοητικὸν αὐτὸ πάθημα δὲν ἀναπτύσσεται, ὅπως ἀναπτύσσεται συχνάκις οἷμοι! ἡ παραφροσύνη ἐν τοῖς ῥωμαλέοις ὀργανισμοῖς. Μάρτυς ὁ ταπεινὸς καὶ χυδαῖος τόνος ὅλης τῆς πνευματιστικῆς φιλολογίας. Μόνον οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οἱ ἀμαθεῖς, οἱ βλάκες, ἢ ὅσοι ἐγένοντο τοιοῦτοι ἕνεκα μεγάλης ὀδύνης, προσβάλλονται ὑπ' αὐτοῦ. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀνίατος καὶ θὰ παρέλθῃ ὅπως πάντα τὰ παθήματα τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων. Ἐν τούτοις ἄς στρέψωμεν τὴν προσοχὴν μας πρὸς τὰ τάγματα ἐκεῖνα τῶν ἐντίμων Ἀγγλο-Σαξόνων (διότι εἶνε τάγματα) τῶν ἀνηκόντων